

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XI. Graviter agrotans, baptismum petit, sed convalescens eundem
diiffert liberioris vitæ causa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

Sed potius filiorum animos divinæ voluntati præparent, ut evadant in viros probos, & utiles eo in statu, ad quem eos Deus vocaverit: non in quem parentum libido detruserit.

2. Tum parentes, tum Magistri ac Præceptores, si juventutem salubriter educare volunt, ita eos in minoribus nugis, & nondum magnis peccatis coerceant, ne ipsi majores nugas ament, & in gravibus peccatis hæreant, cædentes pueros ob nimium lusum pilæ, ipsimet ob lusum libidinis, avaritiæ, superbiæ, gulæ inferni incendiis digni. Eo ipso sæpe miserabiliores, quod filios ac discipulos per studia optent ad eandem vitæ licentiam perveniri, ut hoc & priori capit. queritur S. D.

CAP. XI.

Graviter agrotans, baptismum petit, sed convalescens eundem differt liberioris vitæ causâ.

1. **A**vdieram enim ego adhuc puer, de vita æterna nobis promissa, per humilitatem filii tui Domini Dei nostri, descendenti ad superbiam nostram. Et signabar jam signo Crucis ejus, & condiebar ejus sale, jam inde ab utero matris meæ quæ multum speravit in te. Vidisti Domine, cum adhuc puer essem, & quodam die pressus stomachi dolore, repente æstuarem pene moriturus, vidisti Deus meus, quoniam custos meus jam eras, quo motu animi, & qua fide, baptismum Christi tui, Dei & Domini mei, flagitavi à pietate matris meæ, & matris omnium nostrum Ecclesiæ tuæ. Et conturbata mater carnis meæ (quoniam & sempiternam salutem meam carius parturiebat, corde

de casto in fide tua) jam curaret festinabunda, ut sacramentis salutaribus initiarer & abluerer, te Domine Iesu confitens in remissionem peccatorum, nisi statim recreatus essem. Dilata est itaque mundatio mea, quasi necesse esset ut adhuc sordidarer, si viverem; quia videlicet post lavacrum illud, major & periculosior in sordibus delictorum reatus foret.

2. Ita jam credebam, & illa, & omnis domus, nisi pater solus, qui tamen non evicit in me jus maternæ pietatis, quo minus in Christum crederem: sicut ille nondum crediderat. Nam illa satagebat, ut tu mihi pater esses Deus meus, potius quam ille: & in hoc adjuvabas eam, ut superaret virum, cui melior serviebat, quia & in hoc tibi, utique id iubenti, serviebat. Rogo te Deus meus, vellem scire, si tu etiam velles, quo consilio dilatus sum, ne tunc baptizarer. Vtrum bono meo mihi, quasi laxata sint lora peccandi, an non laxata sint? Vnde ergo etiam nunc de aliis atque aliis sonat undique in auribus nostris: Sine illum, faciat quod vult, nondum enim baptizatus est, & tamen in salutem corporis non dicimus: sine, vulneretur amplius, nondum enim sanatus est? Quanto ergo melius, & cito sanarer, & id ageretur mecum, meorum meaque diligentia, ut recepta salus animæ meæ, tuta esset tutela tua, qui dedisses eam! Melius vero. Sed quot & quanti fluctus impendere tentationum post pueritiam videbantur, noverat eos jam illa mater: *a* & tibi tam eos unde postea formarer, quam ipsam jam effigiem, committere volebat.

NOTÆ.

1. *Et tibi tam eos &c.*) locus obscurus, & forte mendosus. Ego hunc sensum eruo. Mater tibi Domine tam eos fluctus tentationum, quos impendere mihi noverat, unde (sive per quos) postea formarer, (sive erudirer) ad veram fidem & virtutem, commendabat, quam ipsam jam effigiem animæ meę, qualem fore prævidebat in fide Catholica.

V S V S.

1. Catholici ex hoc cap. colligunt antiquitatem signi S. Crucis, cujus usum à pia matre sua Augustinus jam tum puerulus erat edoctus. Item usum salis benedicti, qui dabatur Catechumenis, teste Isidoro, de hoc enim loqui S. D. mihi certum est, quia conjungit saltem cum signo Crucis, quod non est dubium proprie sumi; accessit Augustinum fuisse vere Catechumenum, ut patet. I. 2. de offi-
fic. Ecclesie
c. 29a
2. Habent matres in S. Monica illustre exemplum Christianè filios instituendi, si patres officium negligant.
3. Discamus à S. Monica servire quibusvis superioribus, etsi minus bonis, quia & in hoc utique Deo id jubenti inservimus.
4. Ponit S. D. ob oculos eorum insaniam, qui in juventute, antequam conjugio, vel Sacerdotio initiati sunt, se in omnem scelerum licentiam effundunt, ejusque patronos habent, dicentes: *sine illum, faciat quod vult, nondum enim vir, nondum maritus, aut Sacerdos, aut Religiosus est: sine despumet fervorem atatis.* Et tamen vulnerato non dicimus: *sine vulneretur amplius,* ut sapienter ait S. D. Accedit plerumque ejusmodi juvenes justo Dei judicio, ad statum honestum non pervenire, sed prius mori, aut infames fieri. Deniq; cum homo, licet virtutis studiosus, in Sacerdotio maxime, imò & Religione, habeat quod agat in tot tentationibus, periculis & occasionibus, nonne insanum est vitiosos habitus augere, auxilia gratiæ divinæ minuere, materiam tentationum quasi studio quærere: ut in statu destinato misere aut impie vivere prope debeas, aut perseverare non possis?